

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu
facebook.com/regmun14

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XIX. évfolyam 4. szám

2018. április 1.



A feltámadás örömhíre

Krisztus feltámadásról való tanúságtétel az egész Újszövetségben következetesen és egyértelműen bizonyos, még akkor is, hogy ha a feltámadás pillanatát senki sem látta. A feltámadott Úr megjelent a sírhoz siető asszonyoknak (Lk 24,1-10), Mária Magdolnának, aki a sírhoz ment siratni Jézust (Jn 20,1-18), a tizenegy apostolnak többször is, a két Emmausz felé tartó tanítványnak (Lk 24,13-35), külön Péternek (1Kor 15,5) jelezve ezzel neki, hogy megbocsátotta a háromszoros tagadását. A feltámadás melletti érvként még felhozható az üres sír és a gondosan összehajtogatott leplek és a kendő, amelyek szépen össze voltak hajtogatva az üres sírban. János pedig még mielőtt találkozott volna a feltámadt Krisztussal, már „látta és hitt” (Jn 20,8). Visszaemlékezett Jézus szavaira, arra, hogy az Emberfiának szenvednie kell, megölik, de harmadnapra feltámad (vö. Mt 16,21). Gondoljunk végig, hogy az apostolok teljesen összeomolva, kiábrándultan és letörve vették tudomásul, hogy akiről azt hitték, hogy meg fogja váltani Izraelt, azt megölték. Nem lesz itt Messiási ország, amiről álmodtak, és ráadásul a saját életük is veszélybe került Jézus halála után. Ezek hátterén képtelenség lenne azt feltételezni, hogy az apostolok összebeszélnek, és elhíresztelik Jézus feltámadását, anélkül, hogy az Úr feltámadt volna.

A Bibliának a szavahihetőségét mindenekelőtt a beteljesült próféciák adják, valamint az, hogy több mint ezer éven keresztül a bibliai iratok szerzői egymástól eltérő korban és egymástól függetlenül írták le mindazt, amire a Szentlélek ihlette őket (2Pt 1,20-21 és Iz 34,16), és mind a Messiást, mind a tanítást, mind a megváltási tervet illetően bámulatos egység van a Biblia szent iratai között. Látszólagos ellent-



mondást lehet találni a Bibliában, de tényleges ellentmondást nem. Ezeket egyetlen más könyvről sem mondhatjuk el, beleértve a világvallások egyéb szent könyveit is. A Biblia mindegyik könyvében rajta van az Isten Lelkének a kézjegye, maga az Úr sugalmazta azokat úgy, hogy emberi szerzőket ihletett és nem pedig úgy, hogy diktálta volna őket. Egy találó hasonlat szerint, ahogyan az Isten Fia teljesen emberré lett anélkül, hogy az isteni személye ebben csorbát szenvedett volna, hasonló módon lett az Isten szava emberi szó, anélkül, hogy közben megszűnt volna valóban Isten szava lenni. Ez titok, ez a megtestesülés titka, és ez a Biblia sugalmazására is vonatkozik. Aki nem így veszi kezébe a Bibliát, az tulajdonképpen elveti azt.

A Szentírásban Isten szólt hozzánk (Zsid 1,1), kinyilatkozatta magát nekünk és elmondta, Jézus által pedig be is mutatta azt, hogy miként juthatunk el hozzá, hogyan lehet örök életünk. Ennek alapján a hívó gondolkodó ember bizonyosan tudja, hogy van feltámadás és van örök élet, és ennek az igazságnak megfelelően él ebben a világban.

Jézus ezt mondja nekünk is: „Bízatok, én legyőztem a világot (Jn 16,33b)!” Valamint: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is élni fog (Szent Jeromos ford. szerint), és aki csak él és hisz énbennem, nem hal meg örökre (Szent István Társulat ford. szerint, vö. Jn 11,24-26). „Nem

hal meg örökre”, azaz feltámad Isten újjáteremtő hatalma révén, mindenki aszerint, ahogyan élt és cselekedett a földi élete során. „Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és életre kelti, úgy a Fiú is életre kelti, akiket akar (Jn 5,21).” „Bizony, bizony mondom nektek: eljön az óra, és már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, és akik meghallották, élni fognak (Jn 5,25)” – mondja az Úr. „És az Isten letöröl minden könnyet az ő szemekről, és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé ... És mondta az, aki a királyi székben ült: Íme, mindent újjá teszek. És mondta nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. És mondta nékem: Meglett (vö. Jel 21,4-6a).”

Ezért van az, hogy az igazán keresztény ember már nem élhet úgy, mint a többi ember, hanem hitből él. Ez pedig nem fanatizmus, hanem a mélyülő Szentírás-ismeret, és az Istentől kapott élő hit ajándéka, amelyet az Úr mindenkinek megad, aki komolyan kéri tőle, és aki törekszik erre őszinte szívvel. A kapott isteni világossággal arányos az a felelősségünk, ahogyan ezek után szólnunk és élünk ezzel a világossággal. Ez a felelősség készített arra, hogy ezeket kedves olvasó Neked is megírjam. Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden húsvétot ünneplő keresztény testvérem számára áldott ünnepeket!

Felhasznált irodalom: Ó- és Újszövetségi Szentírás a Neovulgata alapján, Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat, Bp., 2002. / Biblia (Ószövetségi és Újszövetségi Szentírás), Szent István Társulat, Az Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Bp., 2008. / Szent Biblia, fordította: Károli Gáspár, Bp., 2002.

Forrás: http://biblia.hu/szentiras_com_cikkek/krisztus_feltamadt

Algériától Pannonhalmáig

Hardi Titusz bencés szerzetes, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium igazgatója volt a KÉSZ veszprémi csoportjának vendége március 12-én. A hallgatóság megismerkedett a szerzetes atya különleges életútjával, amely az Algériában eltöltött gyermekkorától Pannonhalmáig, a hivatásáig vezetett. Beszélt a családjáról, szerzetesi hivatásáról és tanári, igazgatói szerepéről is.

Nagy ajándéknak tartja a családot, ahová született, szép és biztonságos gyermekora volt 5 testvérével együtt. Egyik bátyja, Richárd, híres missziós szemész szakorvos Kongóban, aki rengeteg embert juttatott vissza a látók világába szemműtétei révén.

Titusz atya édesanyja francia, aki nevelőnőként került Magyarországra. Életét a családnak, a gyermekei felnevelésének szentelte. Édesapja mérnök, aki Algéria függetlenné válása után kapott állást Constantine-ban, Szent Ágoston szülővárosában. A gyarmati időszakban mintegy egymillió francia élt Algériában, viszont a függetlenné válás után az értelmiség nagy része elhagyta az országot, ezért főleg a szocialista országokból hívtak orvosokat és mérnököket a megüresedett helyekre. Titusz atya édesapja kitűnő francia nyelvtudásának köszönhetően, sikeresen pályázott az állásra. A gyerekek francia iskolába jártak, így anyanyelvi szinten tanulták meg öt év alatt a nyelvet.

Az ország népeisége főként musz-

lim berberekből és vegyes népeiségű keresztényekből állt. Egymás vallását teljes mértékben elfogadták, az istenhit alapvető volt, nem is tartották normálisnak azt, aki nem hívő. Gyönyörű templomok és mecsetek egyaránt épültek, hogy az emberek hitéletét szolgálják. A keresztény egyház plébániákra tagolódott. A vendégszeretet jellemző az ott élőkre, Titusz atya szép történetet mesélt ennek igazolására, amikor évek múltán látogatóba érkezett családja egy részével.

16 éves volt, amikor visszatértek Magyarországra. Bár az Úr hívása korán, már általános iskolás korában jelentkezett nála, később ez évekig elhalványult, és családi életre vágyott, a saját családjában megélt minta alapján. A gimnázium utolsó évében ismét, immár erőteljesen talált rá a hívás. Pannonhalmára jelentkezett érettségi után novíciusnak. A hit útján gyermekként indult el, hívő család tagjaként „beleszületett” a hitbe. A szentmisék már kisgyermekként is mélyen megérintették, önként ment ministrálni, otthon pedig gyakran „misesztek” az egyik bátyjával. Felnőtt fejjel azután tudatos döntést hozott: világossá vált számára Jézus megváltása, Isten végtelen szeretete és elkötelezettsége a teremtés mellett. Vallja, hogy Jézus az élete ura, a megváltó, hozzá tartozik egyedül, általa van az üdvössége. Nem az ő személyének igaz volta miatt, hanem Jézus jósága és hűsége által. Amikor a

papság mellett döntött, a szerzetesi életet találta számára megfelelőbbnek, mivel úgy érezte, közösségben tudja élni az életét, a világi papok magányos élete kevésbé volt vonzó számára. Ma is úgy érzi, jól döntött.

Mivel a bencés szerzetesek a tanítás mellett köteleződtek el, ő is tanári szakot végzett: magyart, történelmet és franciát tanult. Mindhárom tárgyat tanítja, évekig osztályfőnök is volt. A pannonhalmi rendszerben 6 napos tanítás és hét napos kollégiumi élet van, a tanulók ritkán járnak haza, így alkalmuk van egymást alaposan megismerni és megszeretni. Titusz atya örömmel számolt be arról, hogy köszöntötték fel egykori tanítványai az 50. születésnapján. Arra is büszke, hogy régi tanítványai őt hívják az esküvőikre és a gyermekeik keresztelőjére.

A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumnak már 12 éve igazgatója. Örömmel számolt be a gimnázium rendkívül sokoldalú képzéséről. Magas szinten sajátíthatják el a tanulók az általuk választott idegen nyelveket. Választható a latin nyelv, de még a kínai is. 88 különböző szakkör közül választhatnak, melyek még szombaton is lekötik őket, nincs idejük a fiataloknak unatkozni, és számukra érdekes és hasznos dolgokkal foglalkozhatnak. A tantestület háromnegyed részét világi tanárok alkotják, a többi órát 13 szerzetes tanár tartja.

Titusz atya rendkívül sokoldalú. A tanári és a teológiai képzettségén kívül sportol, zongorán és blockflóten játszik, természetesen ezeket a képességeit is kamatoztatja a diákjaival töltött szabadidőben. A Déri András karnaggyal együtt összegyűjtött liturgikus énekekből megszületett egy kiadvány *Énekelj az Úrnak!* címmel.

Arra a kérdésre, hogy miért hisz, a legegyszerűbb választ adta: „mert Isten Igéje élteti a hitemet. Ha a Szentírás kitartóan olvasom, az felel minden kérdésemre.”



Kísértés, megtérés, megbocsátás



Háromnapos nagybőjti lelkigyakorlat a balatonfüzfi Jézus Szíve-plébániatemplomban, Főtisztelendő Stadler László Dezső atya, a veszprémi Regina Mundi-templom plébánosa vezetésével.

Első nap: Mindennapi kísértéseink

Dezső atya Krisztus pusztában történt megkísértése kapcsán elmélkedett mindennapi kísértéseinkről. „Az Úr Jézus azért jött el, hogy feltöltse lelkünket, és megtöltse isteni gazdagsággal, kegyelemmel, amivel meg tudjuk dicsőíteni Őt nap, mint nap.” – mondta. „Fontos, hogy az eszközt és a célt különválasszuk. Nem a tárgyak birtokolnak bennünket, hanem mi birtokoljuk az eszközöket, így mindazért, amink van, felelősséggel tartozunk. Ne azt keressük, ami hiány a keresztény életünkben, hanem a gazdagságot lássuk meg, ami a gondviselő Isten jóságából megadatik nekünk: családunk, barátaink, jótevőink. Minden áldozatvállalás, pl. a böjt, amit vállalunk, nemcsak magunknak használ, hanem segíti felebarátainkat és családtagjainkat is.”

Második nap: A tökéletesség útján

A nagybőjti lelkigyakorlat második napján Stadler László Dezső atya a jó keresztény ismérveit fejtegette, és útmutatást adott, hogyan lehet a tökéletesség felé haladni, hogyan lehet szentté válni.

Egyértelmű számunkra, hogy egyedül

Isten tökéletes, mégis sok ember magát állítja a középpontba Isten helyett. Sokszor igénytelenek vagyunk a keresztény életünkben, az imában, nem tartjuk fontosnak a megtérést, és azt hisszük, ha az előírt szabályokat betartjuk, mindent megtettünk, és (ok nélkül) elégedettek vagyunk magunkkal.

Milyen a jó keresztény? Hogyan lehet szentté válni? – tette fel Dezső atya az elgondolkodtató kérdéseket.

A szentek példáját követve eljuthatunk a megtérésre, ha a jézusi úton járunk. Isten ránk bízta a döntést – miénk a felelősség, de nem csak magunkért, másokért is felelősek vagyunk a környezetünkben. Ne csak szóban legyünk keresztények, lássák az emberek rajtunk, a cselekedeteinken, az életmódunkon, hogy igényes, tökéletességre törekvő, tanúságtevő keresztények vagyunk.

Harmadik nap: Megbocsátás

A háromnapos lelkigyakorlat utolsó napján is nagyszámú hívő sereg készítette lelkét szentgyónásban, keresztúti imádságban és a lelkigyakorlatos szentbeszéd átélésével.



A mai nap témája a megbocsátás volt. Az Atyaisten megbocsátó szeretete tanítson, amikor halhatatlan lelkünket a bűnbánat szentségében megtisztítva visszatérünk életünk helyzetébe, munkatársaink, családunk megszokott környezetébe. Ne kételkedjünk, hogy Isten ott van velünk, lecsendesíti szívünk háborgását, és irgalma segít, hogy mi is



meg tudjunk bocsátani azoknak, akik megbántanak, akik csalódást okoznak. Ha csak addig jutunk el, hogy: megbocsátok, de nem felejték, akkor nem lesz változás az életemben. Nekünk is engedni kell, hogy kihúzza a tuskénket, engedni kell, hogy büszkeségünk által épült falainkat lebontsa Isten irgalma. Hűségkapcsolatban kell lennünk Istennel. Nemcsak a bajban kell keresni Istent, hanem a jóban is Hozzá kell fordulni.

Alázattal tudom-e szolgálni hűségben Istent, és embertársaimat? Ha Isten átalakít, akkor ez nem marad meg bennem, hanem cselekedeteim tanúsága fogja lelkesíteni a környezetünket is. A szentté válás egyik feltétele a megbocsátás. Ha nem csak a hiányokra figyelünk, hanem hálások is tudunk lenni Isten ajándékaiért, akkor tudunk válaszolni Isten hívására. Isten a kicsiny kéréseinkre is figyel; azt, ami üdvünkre válik, megadja nekünk. Ha hűségesen válaszolunk Isten hívására és felismerjük Isten jeleit az életünkben, akkor el tudunk indulni Isten felé. Istennel lehet kommunikálni, egyezkedni, kérni akár jeleket is tőle, hogy megmutatkozzon, mit vár tőlünk, mire hív bennünket. Tudunk-e irgalmasak lenni és szerető szívűek, mint Isten fia? Tovább tudok-e lendülni életem nehézségein, és tovább tudok-e lendíteni másokat? – tette fel az elgondolkodtató kérdést a lelkigyakorlat vezetője.

Szöveg és fotó: dr. Léner-Pintér Sára és Demény Anna

Vianney Szent János gyakorlati tanácsai gyónóknak

A papok leendő védőszentje, aki sokszor napi 18 órán át gyóntatta az Arsba özönlő bűnbánókat, hat szempontot hangsúlyozott a szentgyónással kapcsolatban.

Az arsi plébános először is arra biztatta a bűnbánókat, hogy világosan, érthetően, töredelmesen gyónjanak. Megfelelő felkészüléssel – mondta – az is percek alatt elvégezheti gyónását, aki évek óta nem gyónt. A fecsegésre hajlamosoknak, akik szükségtelen részletekkel bővítették bűnvallomásukat, segített, hogy rövidebbre fogják és csak a bűn elkövetésének közvetlen körülményeire korlátozzák mondandójukat. Ezt elsősorban nem azért tette, hogy megrövidítse a gyónás idejét, hanem mert az volt a tapasztalata, hogy minél több részletet mond el a gyónó, annál kevésbé bánja a bűneit; ahelyett, hogy megfogalmazná bűnei indítókat, különböző kiegészítésekkel próbálja megmagyarázni vagy kimagyarázni őket. „Kerüljétek a haszontalan vádaskodást! Pazaroljátok vele a gyóntató idejét, fárasztjátok a többi gyónásra várakozót, és kioltjátok az áhítatot” – tanította.

Másodsor: igyekezett eloszlatni a gyónásra készülők félelmeit. Tudta, hogy sokan azért nem akarnak gyónni, mert félnek, hogy mit gondol majd róluk a pap. Biztosította őket, hogy nem tudnak olyat mondani, amin a pap megbotránkozna. „Megalázó, amikor a bűneitekkel vádoljátok magatokat? A pap jól tudja, mire vagytok képesek.” Majd elmondta, mit él át a pap, amikor a gyónó alázatosan és Isten irgalmában bizakodva vádolja magát: „A pap könyörületet érez irántatok – mondta –, veletek együtt zokog” (amit Vianney Szent János sokszor maga is megtett).

Harmadszor arra törekedett, hogy gyónói imádságos lelkülettel fogadják a szentségi feloldozást és megértsék jelentőségét. „Amikor a pap megadja a feloldozást, egyetlen dologra kell gondolnunk: hogy a Jóisten vére ömlik át a lelkünkön, hogy megmossa, megtisztítsa, és olyan ragyogóvá tegye, mint a keresztség után volt.” A feloldozás, akár-

csak a keresztség, hatalmas csoda: a bűn miatt halott lélek feltámadásának csodája. Előfordul, főleg amikor sokan várakoznak szentgyónásra, hogy a gyónók már a feloldozás szövege alatt mondani kezdik a bánatimát. Az arsi plébános nem kedvelte az efféle „többfunkciós üzemmódot”. Inkább azt tanácsolta a gyónóknak, hogy lassítsanak, és elmélkedjenek azon, mi is történik. Meg volt győződve róla, hogy így egyre jobban megszeretik a bűnbánat szentségét és egyre több gyümölcsöt fogják élvezni.

Negyedszer: Vianney Szent János sokszor biztatta a híveket és a gyónókat, hogy imádkozzanak gyóntatóikért. „A bűnbánóknak azért kell imádkozniuk, hogy a Jóisten megadja gyóntatóiknak a szükséges megvilágosítást és kegyelmet” – mondogatta. Ő maga imádkozott és bőjtölt a gyónóiért, és tőlük is ugyanezt kérte saját magáért és paptestvéreiért. Talán nincs még egy pap az egyháztörténelemben, aki nála jobban tudta volna, mekkora szüksége van a gyóntatónak az imádságra, hogy minden bűnbánó esetében hatékonyan cselekedhessen az Isteni Orvos nevében. Isten kegyelmére van szüksége, hogy ne csak a bűnt, hanem a bűnöst is megértse, hogy türelmes tudjon maradni azokkal, akik próbára teszik a türelmét, kedves az érzékenyekkel, határozott azokkal, akiknek egy egészséges lelki fenékberűgásra van szükségük; hogy együtt zokogjon azokkal, akik nem érznek bűnbánatot, hogy reményt adjon az elkeseredetteknek, világos útmutatást az eltévedteknek; s hogy tudja, mit mondjon és mit ne, hogy a bűnös elforduljon a bűntől és hűséges legyen az evangéliumhoz.

Ötödször, a papok védőszentje mindig emlékeztette gyónóit, hogy ha Isten irgalmában szeretnének részesülni, nekik is irgalmasnak kell lenniük másokkal. „Ha nem bocsáttok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket” – mondja Jézus az evangéliumban (Mt 6,15). Sokszor a lelkükre kötötte, hogy a kapott feloldozás fejében hetvenszer hétszer kell megbocsátani-

uk másoknak. „A Jóisten csak azoknak bocsát meg, akik megbocsátanak. Ez a törvény.”

Végül Vianney Szent János nemcsak megbocsátásra buzdította gyónóit, hanem arra is, hogy másokat is biztassanak Isten megbocsátásának elfogadására. A bűnbánat szentségének örömteli apostolaivá próbálta tenni őket, akik családjukban és tágabb környezetükben hirdetik, mekkora örömet jelent, hogy bűneik megbocsátottak. Egyetlen boldog „ügyfél” tanúságtétele többet ér, mint száz szentbeszéd a bűnbánat szentségéről. Az, hogy robbanásszerűen nőtt a jelentéktelen kis Ars-ba érkező gyónók száma, nemcsak Isten kegyelmének és a plébános imáinak köszönhető, hanem a sok bűnbánó tanúságtételének is, akiknek örömteli beszámolóit minden reklámnál többet jelentettek.

Nagy tanulság ez valamennyiünk számára azokkal kapcsolatban, akikről tudjuk: nagyon rászorulnak Isten irgalmára. Legtöbbször nem azzal tudjuk visszatéríteni őket, hogy nekik szegezzük: menjenek el gyónni – hanem azzal, hogy mi magunk szentgyónáshoz járulunk, és utána elmondjuk nekik, milyen hatalmas örömet jelent, hogy kiengesztelődünk az Atyával.

A cikk P. Roger J. Landry írásának összefoglalója (forrás: catholicity.com).

SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT

Szentföldi zarándoklatot

indít egyházközségünk

2018. október 12-18-ig.

Érdeklődni és jelentkezni

lehet a sekrestyében és a

plébániahivatalban a plébánosnál.



Megjelent Boldog VI. Pál „Eucharisztia” című könyve

A Magyar Kurír Új Ember Kiadványok sorozatában, készülve a 2020-as 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, magyar nyelven kiadta Boldog VI. Pál pápa „Eucharisztia” című könyvét. A kiadványhoz Erdő Péter bíboros, prímás írt ajánlást.

A könyv, melyet Tőzsér Endre SP fordításában vehet kezébe az olvasó, az Ajándék, jelenlét, titok alcímet viseli. A kiadványban szereplő beszédeket Ettore Malnati rendezte témák szerint. A szerkesztő előszavában leírja: »VI. Pál, aki végtelenül közel volt a modern ember gyötrődéséhez, és igyekezett melléje szegődni a gondolkodó ember és a figyelmes pásztor minden érzésével, az Eucharishtiában nemcsak a „hit nagy misztériumát” látja, hanem a példaadó dinamizmust is a lehetőségeit és kapcsolatiságát veszélyeztető humanizmus számára.«

A kötet olasz nyelvű ajánlójában Dionigi Tettamanzi bíboros, Milánó emeritus érseke hangsúlyozza: a beszédekben „világosan kitűnik VI. Pál mély hite Krisztus Eucharishtiában való valóságos jelenlétében, valamint abban a társadalmi dinamizmusban, amelyet a testté váló és az élet kenyerévé váló Igének ez a »velünk léte« kínál a keresztény ember evangelizáló küldetésének a világban.”

Erdő Péter bíboros, prímás ajánlóját teljes terjedelmében közreadjuk.

Több szempontból is időszerűnek és örömdetesnek tartjuk, hogy immár a magyar olvasók is kézbe vehetik ezt a gondos válogatást Boldog VI. Pál pápa Eucharishtiáról mondott beszédeiből, prédikációiból. 2017 szeptemberében emlékeztünk meg Boldog VI. Pál születésének százhuszadik évfordulójáról. A legfontosabb aktualitás: az idén szentté avatják „a párbeszéd pápáját”.

Jól tudjuk azt is, hogy Ferenc pápa számára is igen jelentős VI. Pál alakja és tanítása. Ő avatta boldoggá három évvel ezelőtt (2014. október 19-én), a családdal foglalkozó szinódust lezáró szentmisén. Gyakran hivatkozik az ő

gesztusaira, előszeretettel idézi megnyilatkozásait. Lehetetlen nem észrevenni a párhuzamot VI. Pál Evangélii nuntiandi és Ferenc pápa Evangélii gaudium kezdetű apostoli buzdítása között: mindketten kiemelik, hogy minden hívőnek evangéliumhirdetőnek kell lennie, mégpedig elsősorban tanúságtevő életével. VI. Pálnak köszönhetjük, hogy egy kimondottan a keresztény örömről szóló apostoli buzdítást (Gaudete in Domino) tett közzé (1975-ben), ma pedig annak lehetünk tanúi, hogy Ferenc pápánál is kulcsfontosságú a keresztény emberből sugárzó öröm hangsúlyozása. De vannak egyéb témák is, amelyek kapcsán elődjére utal: VI. Pál is erőteljesen követelte, hogy soha többé ne legyen háború (például az ENSZ-nek 1965-ben mondott beszédében); VI. Pál is a II. vatikáni zsinat bátor, teremtő hűséggel történő befogadásán dolgozott; hangsúlyozta a nyitottságot a mai emberek, a modern kultúra, a keresztény felekezetek, a többi vallás, a nem hívők felé. Jól tudjuk, azt kéri Ferenc pápa, hogy mindig a konkrét emberek, köztük is a legszegényebbek szolgálata vezessen minket; 2016. február 14-én Mexikóban VI. Pál felhívását idézi: „Álljatok mindig az első sorban, minden erőttökkel azon legyetek, hogy javítsatok a szükségét szenvedők helyzetén”, és „lássátok meg minden emberben a testvért, minden testvérben pedig Krisztust”. Ahogyan VI. Pál a II. vatikáni zsinatot lezáró beszédében arra utalt, hogy az egész zsinat lelkületének paradigmája az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszéd volt, úgy Ferenc pápa az irgalmasság évének megnyitásakor (2015. december 8-án) azt kérte mindnyájunktól, hogy az irgalmas szamaritánus magatartását tegyük magunkévá.

Egy további fontos szempont, mely e beszédgyűjtemény kiadását időszerűvé teszi, hogy országunkban többéves előkészület kezdődött a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, amely Budapesten lesz 2020-ban. A magyar főváros egyszer már otthont adott

az eucharisztikus világtalálkozásoknak, mégpedig 1938-ban, amelyen részt vett Eugenio Pacelli bíboros államtitkár mint a pápa követe (a későbbi XII. Pius pápa), és helyettese, Giovanni Battista Montini is (a későbbi VI. Pál pápa). Az itt közölt beszédek - amelyek természetesen a korra jellemző, olykor kissé nehezen követhető, barokkos szónoki stílusban íródtak - segíthetnek bennünket abban, hogy felfedezzük az Eucharisztia valóságának végtelen gazdagságát, s ezen túlmenően, hogy életünknek, tetteinknek, világszemléletünknek valóban az Eucharisztia legyen éltető forrása. Boldog VI. Pál gondolatai, időnként egészen közvetlen hangnemben elhangzó mondatai nemcsak arra buzdítanak minket, hogy higgyük Jézus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben, hanem arra is, hogy megújítsuk döntésünket „az egész evangéliumi üzenet mellett”, mert ez „egy szabad ajánlat szabad embereknek, [...] ez egy ingyenes és érdekmentes ajánlat” (17. fejezet); azt kéri, hogy mindig az egységre törekedjünk, utasítsuk vissza „a versengés és a széthúzás szellemét, egymás megszólásának alig észrevehető kísértését” (12. fejezet). Felhívja figyelmünket arra is, hogy az Úrnapja, Krisztus testének és vérének ünnepe „annak a szeretetnek az ünnepe is, amelyet egymás iránt, illetve a testvéreink iránt érzünk, akik közé minden ember tartozik, a legközelebbiektől a legtávolabbiakig, a legkisebbekig, a legszegényebbekig, a leginkább rászorulóig, sőt azokig, akik netán ellenszenvesek vagy ellenségek” (10. fejezet).

Szívből kívánom minden olvasónak, hogy a VI. Pál eucharisztikus beszédeiről való elmélkedés segítse elmélyíteni hitét a köztünk jelenlévő Úr Jézusban, növelje reményét Isten országának növekedésében közöttünk, és tegye tágassá szívét, lángolóvá szeretetét minden ember, kivált a leginkább rászorulókat iránt.

*Erdő Péter bíboros, prímás
esztergom-budapesti érsek
Forrás: Magyar Kurír*

Válasszatok!

Nem én mondom ezt, nekem is úgy mondja – nem suttogja, hanem harsogja a fülemben – Petőfi Sándor. Március idusa táján (amikor ezek a sorok éppen íródnak) földidéződik az emberben a kép, amint éppen a Nemzeti Múzeum lépcsőjén... Régóta tudjuk, persze, hogy ott éppen nem mondta el a költő mozgósító szavait – „Talpra magyar!”, „Válasszatok!” –, de a vers eleven, és a megszólított nemzet felelőssége nem kevésbé időszerű. Ez a kép, amely 1848 márciusáról bennünk él, nem a tények, hanem a lényeg szintjén igaz.

Válasszatok! A szabad akarattal megajándékozott ember mintha nem mindig örülne ennek az ajándéknak. Dönteni gyakran kényelmetlen: mert senkivel nem akarunk szembekerülni, mert nem vagyunk eléggé tájékozottak, mert húzódozunk a döntéssel járó felelősségtől: hiszen lehet rosszul választani – az áruház kínálatából éppúgy, mint a politikai szlogenekből és pártprogramokból. De olykor barátot és szövetségest sem jól választunk – volt már rá elég példa... A rossz tapasztalat hajlamosít a döntéshelyzet elől való kitérésre, ha nagy a tét, fölbukkanhat a kísértés, hogy ne foglaljunk állást. Vajon eszünkbe jut-e, hogy az állásfoglalás kerülése maga is állásfoglalás?

Vannak pillanatok, amikor mégis választani kell. Ilyen a demokrácia, amelyben élünk – ha tetszik, ha nem. Ilyen a demokrácia, amelyre vágytunk – még ha vágyainkban szebbnek, tisztábbnak látszott is. Adott pillanatokban akkor is színt kell választanunk, és színt kell vallanunk, ha – ne adja Isten – egyik szín sem a leginkább kedvünkre való. Hőfehér, vagyis teljesen, hogy ne mondjam: folttalanul tiszta nincs a (reális) választékban. Hiányzik is, mi tagadás – de itt és most nem ez a kérdés.

Az igazít a szerelemben kell választania az embernek. A közélet úgy-ahogy és annyira-amennyire demokratikus választásai alkalmával az adott kínálatból kell választani – mivel csak abból lehet. A jobbat, vagy legalább a kevésbé

rosszat. (Utána tovább lehet küzdeni azért, hogy a kevésbé rossz minél jobb legyen: vagy, hogy kerüljön egy újabb, tisztább szín a politikai palettára.)

Az ember élete minden pillanatában választ – jó esetben tudatosan és értékek mentén igent és nemet mond a föltett kérdésekre – és igyekszik hozzájárulni a jó kérdések megfogalmazásához. A keresztény ember igent és nemet is tud mondani. Elsősorban értékekre, és nem azok hangoztatóira szavaz. Ezért akik ma keresztény értékekről beszélve kérik a szavazatunkat, legyenek biztosak benne, hogy ha holnap rácáfolnak ígéreteikre, nem számíthatnak holnaputáni támogatásunkra. Akik úgy tesznek és beszélnek, mintha kétezer éve emberek

sokasága által vallott keresztény értékek sosem is léteztek volna, azokról gondolhatjuk-e, hogy jobb irányt szabnak a jövőnknek? Akik pedig nemrégiben még üldöztek minket – sorainkból is toborozva besúgókat és janicsárokat –, és akik két, egymástól ötven évnyre beköszöntött őszinte pillanatukban maguk ismerték be, hogy „hazudunk éjjel, hazudunk nappal...” – azoknak bármiféle ígéreteit nagyon alaposan mérlegelnünk kell, összevetve az eddigi tapasztalatokkal.

Ezért aztán választanunk kell! Nincs más választásunk.

Kipke Tamás

(Keresztény Élet, 2018. március 25.)

AZ EGYHÁZ FŐÜNNEPEI ÉS PARANCSOLT ÜNNEPEI

- január 1. Szűz Mária, Isten anyja (Újév)
- január 6. Urunk megjelenése (Vízkereszt)
- március 19. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese
- március 25. Urunk születésének hírüladása (Gyümölcsoltó Boldogasszony)
- Húsvét
- Urunk mennybemenetele
- Pünkösd
- Szentháromság vasárnapja
- Krisztus Szent Teste és Vére (Úrnapja)
- Jézus Szentséges Szíve (Úrnapját követő péntek)
- június 24. Keresztelő Szent János születése
- június 29. Szent Péter és Szent Pál apostotok
- augusztus 15. Szűz Mária Mennybevétele (Nagyboldogasszony)
- augusztus 20. Szent István király
- október 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya
- november 1. Mindenszentek
- Krisztus, a mindenség királya (Krisztus Király)
- december 8. A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása
- december 25. Urunk születése (Karácsony)
- továbbá a helyi fővédősztent és templomunk felszentelésének évfordulója.

A főünnepeket „méltó és igazságos” szentmisével, zsolozsmával, ünnepi imádságokkal megtartani.

A magyar egyházban – a vasárnapokon és vasárnapra eső ünnepeken kívül – jelenleg az alábbi napokon kötelező a szentmisén való részvétel és – lehetőség szerint – a munkaszünet:

- január 1-jén,
- január 6-án,
- augusztus 15-én,
- november 1-jén,
- december 25-én.

Imádság

Uram, Te szeretsz engem a szenvedésben is! Uram, hiszek irántam való jószágodban és szeretetedben. Biztosan tudom, hogy Te gondoskodsz rólam. Sok kegyetlenség van a világban. De a világ minden természetes összefüggésével együtt egy magasabb hatalomnak

van alávetve. Hiszem, hogy Te vagy a világ Ura és Teremtője. Hiszem, hogy minden a Te kezében van, minden ember, én is. Te Atyánk vagy, és szeretsz mindannyiunkat. Köszönöm, hogy Te vagy az állandó változásban az élet nyugvópontja, amelyhez tarthatom magam. Köszönöm, hogy szilárd életem van Benned, és így a jövőm nincs a vé-

letlenre bízva. Add, hogy erre mindig gondoljak, különösen a nehéz és váratlan helyzetekben! Maradj mindig velem, hogy magamat a Te szeretetedben és biztonságodban tudjam!

KARITÁSZT TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY FELHÍVÁSA

Kérjük, ajánlja fel személyi jövedelemadója 1%-át a Karitáoszt Támogató Alapítvány javára!

Az Alapítvány kizárólag a Katolikus Karitáoszt szegénygondozó, betegápoló és más jótékonyági munkáját támogatja.

Az 1% felajánlásával Ön a leginkább segítségre szoruló, elesett emberek jötevőjévé válik anélkül, hogy az pénzébe vagy fáradtságába kerülne.

Munkánk során kiemelt figyelmet fordítunk a válság miatt nehéz helyzetbe sodródott családok megsegítésére:

- az 1%-okból a rászoruló családoknak élelmiszert adunk,
- tanszerekkel segítjük az őszi iskolakezdést és
- áthidaló segítséget nyújtunk közműhátralékuk rendezéséhez.

Köszönjük bizalmát!

Karitáoszt Támogató Alapítvány • Adószám: 1966275-1-43

BOLDOGGÁ AVATÁS

Boldog emlékü Brenner János vértanú áldozópap boldoggá avatására 2018. május 1-jén kerül sor a szombathelyi székesegyház előtti téren.

11 órakor ünnepi szentmise, főcelebráns: Mons. Angelo Amato bíboros, a Szentté avatási Ügyek Kongregációja prefektusa. Szentbeszédet mond: Erdő Péter, bíboros, prímás, esztergomi-budapesti érsek. 14 órakor tanúságtételek, gyermekeknek, fiataloknak és időseknek. Plébániánk buszt indít. Jelentkezni lehet a sekrestyében és a plébánián, a busz költsége oda vissza 5 000 Ft.

EGYHÁZMEGYEI ZARÁNDOKLAT

Zarándoklatot szervezünk április 14-én Bódi Mária Magdolna vértanúságának helyére, Litérre, ahol megemlékező szentmisén veszünk részt. Az ünnepség a litéri temetőben kezdődik 10 órakor. 11 órakor kezdődik az ünnepi szentmise a litéri iskola udvarán. A szentmise szónoka Dr. Udvardy György pécsi megyéspüspök. Plébániánk buszt indít, a zarándoklatra. Jelentkezni lehet a plébánián és a sekrestyében, busz költsége 2.000 Ft.



NEMES CÉLOK TÁMOGATÁSA

A Veszprémi Kolping Család Alapítvány

2006 óta létezik és működik.

Az **Alapítvány céljai** között szerepel többek között:

- évente egy többgyermekes, rászoruló család egy gyermekének iskolakezdését tankönyvek és írószerek stb. megvásárlásával segíti,
 - hozzájárul az egyházi ünnepkör keretében megrendezésre kerülő rendezvények költségeihez, melyekre meg kell hívni a történelmi egyházak Veszprém megyei vezető személyiségeit,
- az alapítvány hozzájárul a Veszprémi Kolping Család Egyesület éves programjaihoz kapcsolódó előadások költségeihez, a működési költségekhez.

Kérjük, aki egyetért a fenti célokkal, támogassa az Alapítványt adója 1%-nak felajánlásával.

Az Alapítvány neve:

Veszprémi Kolping Család Alapítvány
Az Alapítvány adószáma: 18939970-1-19

Támogatását köszönjük!

Nagy Árpádné
 a Kuratórium elnöke

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Stadler László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai áprilisa:

Egyetemes: A gazdasági felelősséggel bírókért: Hogy a gazdaság szellemi és gyakorlati felelőseinek meglegyen a bátorságuk ahhoz, hogy a kirekesztő gazdaságot elvessék, és új utakat tudjanak nyitni.

Április 1-jén **húsvétvasárnap, Urunk feltámadásának ünnepe.**

Április 2-án, húsvéthétfőn lesz **Szent II. János Pál** pápa halálának 13. évfordulója. Vasárnapi miserendet tartunk.

Április 4-én, szerdán este 6 órakor a Rózsafüzér Társulat szentmiséje, titokcsere lesz.

Április 5-én, csütörtökön este 6 órakor Szentségimádást tartunk.

Április 8. **húsvét 2. vasárnapja, az Isteni Irgalmasság vasárnapja** Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokott feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás, ima a pápa szándékára).

Április 9-én **Gyümölcsoltó boldogasszony ünnepe.**

Április 14-én, szombaton tartjuk a megemlékezést **Bódi Mária Magdolna vértanúságáról** Litéren. Az ünnepség a litéri temetőben kezdődik 10 órakor. 11 órakor kezdődik az

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
ápr. 8.	<i>ApCsel 4,32-35</i>	<i>1Jn 5,1-6</i>	<i>Jn 20,19-31</i>
ápr. 15.	<i>ApCsel 3,13-15.17-19</i>	<i>1Jn 2,1-5a</i>	<i>Lk 24,35-48</i>
ápr. 22.	<i>ApCsel 4,8-12</i>	<i>1Jn 3,1-2</i>	<i>Jn 10,11-18</i>
ápr. 29.	<i>ApCsel 9,26-31</i>	<i>1Jn 3,18-24</i>	<i>Jn 15,1-8</i>
máj. 6.	<i>ApCsel 10,25-26.34-35.44-48</i>	<i>1Jn 4,7-10</i>	<i>Jn 15,9-17</i>

ünnepi szentmise a litéri iskola udvarán. A szentmise szónoka **dr. Udvardy György pécsi megyéspüspök.** Érsek atya szeretettel hívja és várja valamennyi paptestvérét és hívét.

Április 15., **húsvét 3. vasárnapja.**

Április 16. **Soubirous Szent Mária Bernadett szűz** emléknapja.

Április 21. **Canterbury Szent Anzelm püspök és egyháztanító** emléknapja.

Április 22. **húsvét 4. vasárnapja, a papi hivatások vasárnapja.** Országos gyűjtés tartunk a papnevelés támogatására. Kérjük a kedves hívek szíves hozzájárulását.

Április 22-én 17 órakor **elsőáldozás a Simonyi és a Botev iskola hittanosai számára.** Dél előtt 9-kor gyóntatás és szertartáspróba.

Április 24. **Szent György nagyvértanú** emléknapja.

Április 25-én **Szent Márk evangélista** ünnepe.

Április 29-én **Sienai Szent Katalin** szűz és egyháztanító, **Európa társvédőszentjének** az ünnepe.

Május 1-je **Szent József,** a munkás emléknapja. A májusi litánia első napja: 17.30-kor litánia, 18 órakor szentmise.

Május 3-án **Szent Fülöp és Szent Jakab** apostolok ünnepe lesz.

Május 5-én. **9 órakor szertartáspróba és gyóntatás lesz a Szilágyi-iskola hittanosai számára. Aznap**

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Papp Krisztina és Széles Bettina

...mert az örök hazába költöztek: *Rehák János* (80 éves) február 21-én, *Maurer Imre* (80 éves) február 24-én, *Lennertné Rétfalvi Julianna Mária* (89 éves) március 3-án, *Pintér Miklós* (84 éves) március 8-án, *Vajk Márta* (78 éves) március 9-én, *Mosonyi Józsefné sz.: Szemerey Elza Katalin* (97 éves) március 14-én, *Sándorffy Aladárné sz.: Jávorházi Piroska* (96 éves) március 21-én, *Pap Józsefné sz.: Fialka Anna* (92 éves) március 21-én.

17 órakor tartjuk számukra az elsőáldozást.

Május 7-én, lesz Boldog Gizellának, a Veszprémi Főegyházmegye társvédőszentjének **emléknapja.**

Húsvéti szentáldozás ideje: 2018. hamvazószerdától (február 14-től) Szentháromság vasárnapjáig (május 27-ig) tart. Kérjük kedves híveinket, ne csak a kötelező szentgyónást és szentáldozást végezzék el, de éljenek a szentségek gyakori, méltó vételével is.

MÁJUS HÓNAPBAN NEM REGGEL, HANEM ESTE 18.00 órakor van a szentmise.

Május hónapban minden este 17.30 kor **litániával** köszöntjük égi édesanyánkat, **Szűz Máriát.** A litánia után szentmise 18.00 órakor.